

Súd: Okresný súd Trnava  
Spisová značka: PN-18Csp/123/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519202956  
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Vrbjar  
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2519202956.10

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudca JUDr. Peter Vrbjar, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Kadnárova 85, Bratislava, proti žalovanému: U. V., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom D. N., o zaplatenie 3.019,11 Eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.923,75 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.923,75 Eur od 30.05.2017 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

### odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 20.12.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.019,11 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 30.05.2017 do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 05.08.2015 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX / XXXXXXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/ príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 5.000 Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 144,25 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 8.655 Eur. Do podania žaloby uhradil z vyššie uvedenej zmluvy sumu 4.088 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca listom zo dňa 26.03.2017 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatniť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie a dňa 19.05.2017 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 24.05.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle § 53 odsek 9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel

žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.: 17Co/447/2016. Do podania žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 12.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 3.019,11 Eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 421,30 Eur, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 6.923,75 Eur. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 4.088 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 183,36 Eur. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Na základe uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy žalovaného ku dňu podania návrhu tvorí: Istina + Náklady na vymáhanie - Prijaté úhrady = Žalovaná suma (6.923,75 Eur + 183,36 Eur - 4.088 Eur = 3.019,11 Eur). Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 421,30 Eur, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

3. Ako dôkazy žalobca predložil projekt rozdelenia, zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky číslo XXXXXXXXXXXX, predžalobnú upomienku zo dňa 26.3.2017 s doručenkou, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.5.2017 a prehľad splátok a úhrad.

4. Okresný sud Piešťany vydal dňa 26.2.2020 platobný rozkaz, ktorým uložil žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.019,11 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3.019,11 Eur od 30.05.2017 do zaplatenia, alebo v tej istej lehote podať odpor s odôvodnením vo veci samej na tomto súde a povinnosť zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu náhradu trov konania pozostávajúcich zo súdneho poplatku vo výške 181,00 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 314,30 Eur.

5. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný v lehote odpor, ktorý odôvodnil tým, že nárok žalobcu popiera v celom rozsahu, čo do výšky a dôvodu. Návrh žalobcu je nedôvodný. Ako právny podklad na vydanie platobného rozkazu žalobca predložil zmluvu o pôžičke, ktorá nie je platne uzatvorenou zmluvou, tak ako to má na mysli Občiansky zákonník a zákon na ochranu spotrebiteľov. Na prvý pohľad je evidentné, že zmluva a jej ustanovenia sú písané omnoho menším písmom, a neprehľadne s absenciou povinných náležitostí, chybne uvedenou RPMN a úrokovou sadzbou a neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Je známe a preukázané, že žalobca úmyselne používa malé a horšie čitateľné písmo v listinách k úverom, formuluje ich neprehľadne a pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľne. Z výpisu/tabuľky úhrad, ktorú predložil žalobca, nie je jednoznačne a nesporne preukázané ako bola tabuľka vypracovaná, či vyhotovená z programu. Rovnakú tabuľku je možné vypracovať v bežne dostupnom programe word/excel, ktorý je bežnou výbavou každého počítača. Žalobca nepreukázal poskytnutie finančných prostriedkov žalovanému, ani dôvodnosť žalovaného nároku. Žalobca nijakým spôsobom nepreukázal odôvodnenosť pohľadávky, ani výšku údajnej pohľadávky, ktorú si uplatňuje. Nepreukázal ani dôvodnosť požadovaných nákladov na vymáhanie. Výšku všetkých nákladov na vymáhanie je nevyhnutné reálne preukázať, čo žalobca nevykonal. Z toho dôvodu považuje žalobcom požadované náklady na vymáhanie za nedôvodné. Povinnosťou žalobcu bolo preukázať jednoznačne listinnými dôkazmi na základe čoho a akým spôsobom dospel k výške pohľadávky. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednávacia zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana, ktorá tieto povinnosti nesplnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať nielen dôvodnosť, ale aj výšku uplatneného nároku. Tvrdenia žalobcu ako aj ním predložené dôkazy žalovaný popiera a rozporuje v celom rozsahu. Keďže predmetom žaloby bolo peňažné plnenie, bolo povinnosťou žalobcu preukázať správnosť výšky uplatneného nároku, a to predložením relevantných dôkazov. Počas konania nebol predložený doklad o poskytnutom úvere, výpočet, ktorý by skutočne presvedčivo preukázal výšku uplatneného nároku, nie sú pripojené listinné dôkazy preukazujúce tvrdenia žalobcu. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno. Na platné zosplatenie úveru je potrebné splniť niekoľko podmienok:

Dodávateľ musí konať s odbornou starostlivosťou pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy o úvere podľa ustanovenia §7 zákona 129/2010 Z.z.. Ak dodávateľ nekoná s odbornou starostlivosťou podľa §11 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Zosplatenie úveru musí byť dlžníkovi preukázateľne doručené, čo v tomto prípade nebolo. V čase uzatvorenia zmluvy bola priemerná úroková sadzba podľa NBS pri nových obchodoch fyzických osôb pri úveroch do 5 rokov 10,24 %. Najvyššia prípustná úroková sadzba je 2 násobok priemernej úrokovej sadzby NBS, čo by predstavovalo 20,48 %. V zmluve, ktorú predložil žalobca je úroková sadzba 27 %, čo je v rozpore so zákonom a v hrubom rozpore s dobrými mravmi a možno to považovať za úžeru. Domnieva sa, že pri výške úveru 5.000 Eur s dobou splácania 5 rokov (60 mesiacov) výškou splátky 144,25 Eur a úrokovou sadzbou 27 %, by splátka mala byť 152,68 Eur a celkovo by spotrebiteľ zaplatil 9.160,60 Eur, a teda je celková cena, ktorú by spotrebiteľ reálne zaplatil podstatne vyššia, ako je uvedené v zmluve. Táto skutočnosť môže mať vplyv na ekonomické zmýšľanie spotrebiteľa. Je evidentné, že je v jeho neprospech a dodávateľ konal nekalo, zmluva nie je uzatvorená v súlade so zákonom č. 129/2010, č. 250/2007 a Občianskym zákonníkom. Takéto správanie dodávateľa je v hrubom rozpore aj s dobrými mravmi v snahe poškodiť spotrebiteľa. Na základe uvedeného žiada, aby súd podrobil zmluvu dôkladnej kontrole ex offio, či obsahuje všetky povinné náležitosti a spĺňa platnú písomnú formu. Súd je povinný pri uplatnení nároku zo spotrebiteľskej zmluvy v záujme ochrany spotrebiteľa podrobiť zmluvu súdnej kontrole, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, či nie je v rozpore so zákonom a dobrými mravmi a až potom vydať platobný rozkaz. Keďže žalobca nijako nepreukázal dôvodnosť a výšku požadovaného nároku, nepripojil jednoznačné a nesporné dôkazy preukazujúce jeho nárok, neuznáva jeho nárok na zaplatenie ním žiadanej pohľadávky a neuznáva ani jeho právo na zaplatenie súm priznaných mu výrokom platobného rozkazu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhuje, aby bol napadnutý platobný rozkaz zrušený, nariadené pojednávanie a žaloba ako nedôvodná zamietnutá. K odporu doložil priemerné úrokové sadzby úverov na rok 2015 a výpočet mesačnej splátky prostredníctvom internetovej úverovej kalkulačky.

6. Uznesením Okresného súdu Piešťany č.k. 18Csp/123/2019 - 65 zo dňa 15.4.2020, právoplatným dňa 28.5.2020 bol platobný rozkaz zrušený.

7. Následne súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie a rozhodol rozsudkom sp. zn. 18Csp/123/2019 z 23.9.2021 tak, že výrokom I. konanie v časti o zaplatenie 183,36 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 183,36 eur od 30.5.2017 do zaplatenia zastavil, výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 912 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 912 eur od 30.5.2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom III. vo zvyšnej časti žalobu zamietol, výrokom IV. nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

8. Proti rozsudku okresného súdu vo výrokoch III. a IV. podal žalobca odvolanie. Žalobca v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil úver ako bezúročný, keď v úverovej zmluve dojednaný zmluvný úrok 27 % p.a. posúdil ako absolútne neplatný v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka pre jeho rozpor s dobrými mravmi a nesprávne určil, že v zmluve absentuje obligatórne dojednanie o konečnej splatnosti úveru. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o určení neplatnosti dojednaného zmluvného úroku 27 % p.a. oprel o nesprávny právny názor, že maximálna výška úrokov pri peňažných úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a aj keď je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Právny názor súdu prvej inštancie, že slovenský právny poriadok neurčuje maximálnu odplatu pri peňažných úveroch poskytnutých spotrebiteľom odporuje právu platnému v čase uzavretia zmluvy. Poukázal na ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 1a ods. 1 a ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, podľa ktorých najvyššia prípustná výška odplaty predstavuje dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novo poskytnutých úverov. Výška priemernej hodnoty RPMN pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou od jeden do päť rokov zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MF SR v súlade s ustanovením § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a

pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v Súhrnných informáciách o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za druhý štvrťrok 2015 so stavom ku dňu 31.7.2015 predstavovala 13,50 % p.a.. Najvyššia prípustná výška odplaty tak predstavovala 27 % p.a.. V zmluve bol dojednaný zmluvný úrok 27 % p.a. a keďže ten je jedinou odplatom za poskytnutý úver a je v súlade so zákonom, nemôže byť označený za neplatný pre rozpor s dobrými mravmi. Za nesprávne považoval žalobca taktiež posúdenie absencie dojednania o konečnej splatnosti úveru súdom prvej inštancie, keď tá je v zmluve dojednaná v súlade so zákonom. V článku V. zmluvy je dojednaná konečná splatnosť úveru dňa 20.8.2020, keďže jednotlivé splátky boli splatné k 20. dňu v mesiaci a konečná splatnosť úveru bola dojednaná v mesiaci august 2020. Žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III., ktorým žalobu v prevyšujúcej časti zamietol tak, že žalovaného zaviazal žalobcovi zaplatiť istinu 1.923,75 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. od 30.5.2017 do troch dní od právoplatnosti rozsudku a výrok IV. o náhrade trov konania tak, že žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 87,80 %.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (aktuálne § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu bolo dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b), c) Civilného sporového poriadku) a vec mu v zrušenom rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku). V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že pochybenie súdu prvej inštancie spočívalo v nesprávnej interpretácii právnej normy, a to konkrétne ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch.

10. Po zrušení a vrátení veci okresný súd vo veci opätovne nariadil pojednávania, na ktorom zopakoval dokazovanie a viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vec opätovne právne posúdil.

11. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

12. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

13. Pri výklade akéhokoľvek ustanovenia o náležitostiach spotrebiteľskej zmluvy je vo všeobecnosti potrebné vychádzať zo zásady, že formulácia spotrebiteľskej zmluvy musí spotrebiteľovi umožniť bez ťažkostí, efektívne a s istotou identifikovať podmienky zmluvy. Zrozumiteľnosť zmluvy pre spotrebiteľa možno považovať za jeden zo základných pilierov spotrebiteľského práva. Uvádžanie stanovených náležitostí do spotrebiteľských zmlúv, v posudzovanej oblasti do zmlúv o spotrebiteľských úveroch, nie je samoučelný formalizmus. Cieľom tejto právnej úpravy je okrem iného, čo možno najzrozumiteľnejšie oboznámenie spotrebiteľa s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

14. Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9. novembra 2016 vo veci C42/15 a Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 5.9.2019 vo veci C-331/18, má odvolací súd za to, že je tu potrebné aplikovať tzv. eurokonformný výklad, a teda z údajov uvedených v zmluve o spotrebiteľskom úvere v časti V. Pôžička: a to „Počet splátok: 60, Termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 8/2020, Prvá

splátka splatná dňa: 20.9.2015, Ďalšie splátky splatné vždy: 20. dňa v mesiaci“, vyplýva doba trvania zmluvy, z ktorej priemerný spotrebiteľ vie presne určiť termín konečnej splatnosti úveru. Vymedzenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru uvedené v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere odvolací súd považuje za dostatočne jasné, určité a zrozumiteľné, primerané rozumovým schopnostiam priemerného spotrebiteľa, napĺňajúce požiadavku vyššie uvedeného ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, a tým v súlade so zákonom. Žalovaný ako spotrebiteľ v danom prípade disponoval dostatočne jasnou informáciou, kedy nastane konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Presný deň konečnej splatnosti je možné vypočítať s použitím jednoduchšej matematiky, keďže dátum poskytnutia úveru vyplýva priamo z vlastného účtu žalobcu a z neho je možné odvodiť ako dátum prvej splátky, tak i dátum poslednej splátky. Podľa vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu nie je nevyhnutné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala konkrétny dátum konečnej splatnosti úveru, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez akýchkoľvek ťažkostí a pochybností identifikovať tento dátum. V posudzovaní termínu konečnej splatnosti úveru v zmluvách o spotrebiteľskom úvere, majú súdy v Slovenskej republike rozdielne stanoviská a názory. Nakoľko okresný súd je vo veci viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu a v danej veci sa prejednávajúci senát odvolacieho súdu priklonil k vyššie uvedenému záveru o tejto otázke a na podporu uvedeného právneho názoru odvolací súd poukázal aj na iné rozhodnutia odvolacích súdov, a to napr. rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/275/2019-166 z 27.8.2020, sp. zn. 26Co/149/2019 z 27.5.2020, sp. zn. 25CoCsp/13/2020 z 14.7.2020, sp. zn. 24CoCsp/27/2020 z 7.10.2020, sp. zn. 24CoCsp/68/2020 z 11.8.2021, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41CoCsp/32/2020 z 30.7.2020, sp. zn. 15CoCsp/54/2020 z 26.11.2020, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/21/2020 z 21.5.2020, sp. zn. 25CoCsp/34/2020 z 14.4.2021, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/200/2020 z 8.7.2021 atď..

15. Dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch pre absenciu úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a termínu konečnej splatnosti úveru preto v prejednávanej veci tento dôvod daný nie je čo vyplynulo zo samotného dokazovania.

16. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

17. Podľa § 1 veta prvá nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov.

18. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

19. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

20. Podľa § 1a ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

21. Podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. 64. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatky z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. 65. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 C.s.p. ods. 1, podľa ktorého nárok na náhradu trov vznikol žalobcovi ako plne úspešnej strane sporu. Preto súd rozhodol tak ako je uvedené v druhej výrokovej vete tohto rozhodnutia a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania. O výške priznaných trov rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, samostatným uznesením.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku).

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods. 1 Exekučného poriadku).